

97 (160) 17

Uredništvo Gl.
LJUBLJANA
presv. Srca Jez.

Zaveza ljubezni

ali devet služb v češčenje presv. Srca Jezusovega.

(Po zveličani Marjeti Alakok.)

Opomba. V mnogih pobožnih društvih je že dalj časa navada, da se jih po devet iz tega namena združi, da bi presveto Srce Jezusovo posebno častili tako, da opravljajo v tem oddelku devet služb. Zavoljo tega se ta zveza imenuje „zveza ljubezni“. Ta vaja je popolnoma v duhu apostoljstva in jo svetovni ljudje ravno tako lahko opravljajo, kakor samostanski. Kjer se pa zveza devetih oseb ne napravi tako lahko, bo ta vaja pospeševala pobožnost posamnega častilca Srca Jezusovega, ker vsak mesec po redu to devetero službo opravlja.

1. V četrtek, kateri je pred prvim petkom vsacega meseca, si razdelé med seboj častivci presvetega Jezusovega Srca z vadjanjem onih devet opravil, iz katerih ta pobožnost obstoji, in vsak naj se potruzi, njemu pripadlo opravilo prav marljivo in natanko opraviti; in tudi se pri tej priložnosti določi svetnik, katerega naj vsak v tem mesecu posebno časti, in tudi čednost, v kateri naj se posebno skrbno vadi.

2. Vsem naj je mar, da obhajajo prvi petek vsacega meseca z vso gorečnostjo in zatorej po povelji, katerega je sam Zveličar zveličani Marjeti dal, naj prejmejo z dovoljenjem spovednikovim sveto Rešnje Telo in naj opravijo tudi druge pobožne vaje, ki se nahajajo v tej knjigi.

3. Častivci presvetega Jezusovega Srca naj posvečujejo tudi velike praznike v letu, tri poslednje pustne dni, prvi in zadnji dan leta, kakor tudi vse petke v letu. Na posebni način pa naj praznujejo petek po osmini praznika presvetega Rešnjega Telesa. Ta dan si je Zveličar sam izbral in sveta Cerkev je ta dan zapovedala praznik presvetega Srca Jezusovega.

4. Da bi vsakateri opravilo, katero je prevzel, bolje opravil, naj pri vseh pobožnih vajah, katere prevzame k časti presvetega Srca Jezusovega, povabi ono vrsto svetih angeljev, ki tisto službo opravljajo, in naj z njimi tako rekoč sveto zvezo sklene, kakor je to storila častitljiva Marjeta v svoj veliki dušni prid. Sveti angelji bodo nadomestili njegove pomanjkljivosti in zamude, namestovali ga bodo tudi v urah, katere si mora v počitek obrniti in drugim čas-

nim rečem darovati. Tako se bode Jezusovemu presvetemu Srcu dolžna čast skazovala neprenehoma.

5. Jezusovemu presvetemu Srcu ni nobeno srce tako podobno, kakor srce Marijino, zato naj vsak častivec Jezusovega presvetega Srca tudi Marijino sveto srce časti in naj obhaja praznike, kateri so v zvezi z Marijinim češčenjem in posebno prve sobote vsacega meseca. Pri vseh pobožnih vajah, katere se opravljajo v čast presv. Jezusovega Srca, naj se spominja tudi neomadeževanega Marijinega srca in naj se posluži najboljšega pomočka za ohranjenje in pomnoženje pobožnosti do presvetega Jezusovega Srca.

6. Največje delo ljubezni, katero si vsak presv. Srcu Jezusovemu skazati prizadeva, in najimenitnejši sad, katerega si iz te pobožne vaje lahko prilaсти, ne sme nobeno drugo biti, kakor to, da si iz vseh svojih močij prizadeva, vse dolžnosti svojega stanu natanko spolnovati, spominjaje se besedij, katere je Gospod zveličani Marjeti govoril, in, akoravno namenjene redovnici, se tudi na posvetne ljudi lahko obračajo in živo opominjajo, dolžnosti svojega stanu zvesto spolnovati, kakor onim

spolnovanje redovnih pravil priporočajo: „Z nobeno rečjo mi ne moreš skazati tolikega dopadajenja, kakor če živiš z neprenehljivo zvestobo in z otročjo priprostostjo po pravilih svojega reda. Če jih tudi v najmanjših rečeh prelomiš, je meni to vselej občutljivše razžaljenje, kakor večje napake navadnih ljudij, ki se niso tako izključljivo moji službi posvetili. In redovnica je sama sebi izdajavec, če misli Bogu dopasti, ko njeno življenje njenim svetim pravilom nasprotuje in se oddaljuje od mene, če me misli najti po drugi poti, kakor z natančnim spolnovanjem svojih dolžnostij.

7. Da se pa vez ljubezni, katera sklepa ude te pobožne zaveze v presvetem Jezusovem Srcu, zmiraj bolj utrjuje, naj priporočé vsaki dan družega presvetemu Srcu Jezusovemu; naj darujejo večkrat sveto obhajilo ali tudi rožni venec z gorečo prošnjo presv. Srcu Jezusovemu, da ono milostljivo dodeli vsakemu, da bi v sveti ljubezni rastli in nikdar ne dopustili, da bi kateri izmed njih v gorečnosti odjenjal.

8. Ako bi se pa zgodilo, da bi kateri udov iz katerega koli vzroka prebivališče drugih zaveznikov zapustil, lahko vse jedno v tej zvezi ostane, če

si na koncu meseca po svojem odhodu brez vadjanja ono opravilo izvoli, katero je precej za onim poprejšnjega meseca postavljeno. Tako lahko zaporedoma vsa opravila opravi in jih vselej vnovič začne. Ljubezen k presv. Srcu in hrepenenje duhovnih milostij se udeležiti naj je poglobitni nagib, ostati v zvezi s poprejšnjimi udi.

9. Da bi se vsako vznemirjanje vesti odstranilo in vsakteri dvom zatrl, s tem naravnost povemo, da nič, kar je s to pobožnostjo v zvezi, naj že zadene opravila ali prej omenjeno vajo, nič pod grehom ne veže; zato nihče ne greši, če je opustil svoje opravilo. Jediná ljubezen do presvetega Srca Jezusovega nam mora biti tukaj vodilo, namen in nagib te pobožnosti, ona je duša tega društva in vez medsebojnih udov.

Prvo opravilo.

Pospeševalec.

P o s p e š e v a l e c pobožnosti do presv. Jezusovega Srca naj prosi večnega Boga, da z lučjo svoje milosti vse ljudi pripelje k spoznanju presvetega Srca in svetega Duha, da bi vžgal srca vseh ljudij v ljubezni do presv. Srca

Jezusovega. Tudi naj moli k preblaženi Devici Mariji, da bi s svojo priprošnjo pripomogla, da bi vsi, ki se k presvetemu Srcu zatekajo, skusili njegovo moč. Prizadeva naj si večkrat po dnevu v svetišče Srca Jezusovega se podati in se ž njim z vneto ljubeznijo skleniti, in naj se združi z angelji in naj časti presveto Srce Jezusovo. Če se osebno ne more zgoditi, naj obišče saj v duhu sveto Rešnje Telo in naj prosi za razširjanje te pobožnosti. Posebno naj priporoči društvo ali hišo, v kateri prebiva, in ude pobožnega društva, da bi vsacega podvrgla milemu vladanju svojega presvetega Srca. Zatorej naj moli trikrat: Čast bodi Bogu... in ravno tolikokrat: Češčena Marija... Čednost, v kateri naj se pospeševalec vadi, bodi ta, da se trudi s svojim govorjenjem ali z zgle-dom druge napeljevati, presv. Srce častiti in ljubiti. Zares srečen je tisti, kateri to zvesto opravlja. Zveličar sam bo njegov srednik pri nebeškem Očetu, kakor je zveličani Marjeti sam obljubil.

Vodilo.

Kakor je tisti, kateri druge k grešnim dejanjem zapeljuje, velicega greha kriv, tako si veliko plačilo pridobi oni,

ki si prizadeva vnemati svoje brate z molitvijo in zgledi k svetemu življenju in pobožnim vajam.

Zdihljej.

O presladko Srce Jezusovo! dodeli, da te zmiraj bolj in bolj ljubim.

Molitev.

Dodeli, o preljubeznjivi Jezus, po svoji neskončni milosti, da vsi ljudje neprecenljivo vrednost tvojega Srca spoznajo, se goljufivim sladnostim tega sveta odpovejo in neizrekljivo veselje okusijo, katero si ti pripravil svojim ljubljencem. O Marija, ker tvoje materino Srce ni poznalo nobenega družega hrepenenja, kakor da bi vsi ljudje spoznali tvojega Božjega Sina: ne pripusti, da bi moji grehi ovirali poveličanje njegovega svetega Srca pospeševati, da bi bilo nekoliko zabranjeno prizadevanje hudobnih, kateri bi radi videli, da bi bilo to presveto Srce zaničevano in onečasteno.

Patron

za pospeševalce bodi sv. Frančišek Salezijan, čegar gorečnost za razširjevanje te pobožnosti naj posnema iz vseh močij. Njega naj kliče v pomoč, da bi mogel dobro opraviti, in naj moli Oče naš, Češčeno Marijo in Čast bodi.

Drugo opravilo.

Odškodovalec.

Odškodovalec naj ima za svojo posebno dolžnost, Boga z veliko ponižnostjo prositi za odpuščenje tistih razžaljenj, katere se mu godé v zakramentu svetega Rešnjega Telesa. Večkrat na dan naj se zapre v presv. Jezusovo Srce in spozna svojo popolno nezmožnost, Bogu za lastne grehe zadostiti, in naj daruje razžaljenemu Božjemu veličastvu v spravo presv. Jezusovo Srce. Odškodovalec naj prosi angelje, da bi oni pripomogli Jezusa odškodovati za vse svete maše, ki se slabo opravljajo, za sveta obhajila, ki se storé v mlačnosti, tudi tistih duš, ki so njemu posvečene. Prosi naj tudi za odpuščenje tistih napak, katere stori hiša, v kateri prebiva. V ta namen naj obišče presveti Zakrament in naj opravi pred njim v petek vsakega meseca prošnjo za zamero. Prav posebno naj kaže svojo ljubezen presvetemu Srcu in naj opravlja tista častna opravila, ki mu jih bode pobožnost vdihnila; prizadeva naj si posebno za čednost natančnega spolnovanja svojih dolžnostij, ne gledé, kaj svet poreče, ki ga bo zaničeval morebiti zavoľjo tega.

Vodilo.

Kdor se trudi odškodovati za storjene grehe Božjo pravičnost, sme gotovo upati, da mu bo Gospod grehe in kazni bolj in bolj odpustil in nanj razlil neizrekljivo sladkost usmiljenja.

Zdihljej.

O presladko Srce Jezusovo! daj, da te zmiraj bolj in bolj ljubim.

Molitev.

Kako dolgo še bodem, o preljubeznjivi Jezus, vnemaren pri pogledu razžaljenj in ostudnosti, katere se tvojemu presvetemu Srcu godé! Ti si slovesno zagotovil, da hočeš krivice, ki mene zadevajo, za svoje spoznati, in jaz nehvaležnež bi ravno toliko za-te storiti ne hotel? To naj se nikdar ne zgodi, o moj Jezus! Zdaj zanaprej trdno sklenem, kar je v moji moči, zabraniti razžaljenja zoper tebe in vsemu svetu oznanovati, kako zaslužiš ljubljene biti. K tebi torej pribežim, o presladko Srce Marijino, ki si tudi nekdanj na zemlji moralo občutiti bridko bolečino ter gledati svojega Sina, tako grozno trpinčenega. Sprosi mi, preljuba mati, tako velik stud nad grehom, da se ga sam z največjo

skrbljivostjo ogibam in si tudi od družih ga odvrniti prizadevam. To si želim, to upam od tvoje mogočne priprošnje.

Patron

za odškodovalce bodi sveti Ignacij Lojoljan; po njegovem zgledu naj skuša v sebi vneti goreče hrepenenje za vselej konec storiti vsem razžaljenjem Božjim. V ta namen naj moli v čast tega svetnika: Oče naš... Češčena Marijo... Čast bodi Bogu.

Tretje opravilo.

Molivec.

Molivec naj si prizadeva presveto Trojico v duhu in v resnici večkrat moliti in svojo molitev sklepati s češčenjem, katero ji presv. Srce Jezusovo skazuje, da bi tako zadostil za pozabljivost na Boga, katera je dandanes tako zelo razširjena. V jedinosti z angeljskimi oblastmi naj večkrat po dnevu poje ono hvalno pesem, katero svetniki v nebesih neprenehoma prepevajo: „Svet, svet, svet Gospod Bog Vsegamogočni!“ Naj tudi daruje po rokah teh zveličanih duhov presv. Srcu Jezusovemu vsa na svetu storjena dobra dela. Naj obišče vsaj v duhu zakrament sv. Rešnjega Telesa v imenu društva ali hiše, v kateri pre-

biva, da bi vsem duhovnom in samostanskim osebam sploh in posamnim udom te družbe sprosil vneto gorečnost v spolnovanju dolžnosti svojega stanu, zatorej moli trikrat: „O Božje Srce, katero jedino Gospoda in Boga v resnici ljubi, usmili se nas!“

Molivec naj se posebno vadi, prav spodobno se obnašati pri vseh molitvah, najbolj pa v cerkvi pred svetim Rešnjim Telesom, zato naj se svetu umikuje in naj se z zbranim duhom in živo vero v Jezusovo pričujočnost poživlja in jo v dejanju prikazuje.

Vodilo.

Le tisti more Jezusa v resnici povečevati, ki ga tudi po svoji moči posnema. O sladko Srce Jezusovo! daj, da te vedno bolj in bolj ljubim.

Molitev.

O večni Oče! jaz želim, da bi te tako molil, kakor zaslužiš. Pa oh, premišljeva je tvoje veličastvo spoznam svoj nič in si ne upam svojih oči k tebi povzdigniti in besede spregovoriti. Pa kako sem srečen, da si mi po svoji milosti dal pripomoček, da morem svojo molitev tebi prijetno storiti. Jaz jo sklenem z molitvijo, s katero presveto Srce tebe časti,

darujem ti ravno to presveto Srce, pa tudi neomadežano Srce Marijino v zadostenje razžaljenj, katere neprenehoma od nehvaležnih kristijanov trpiš. Tudi te prosim, da iz ljubezni do presv. Srca vsem ljudem dodeliš milost, te v duhu ponižnosti in ljubezni moliti.

Patron

bodi molivcu sv. Frančišek Borgija, ki je presv. Zakrament zelo častil. V tej reči naj svetnika po svoji moči posnema in naj moli Oče naš... Češčena Marijo... Čast bodi.

Četrto opravilo.

Ljubeči.

Ljubeči naj presveto Srce odškoduje za malomarnost in mrzloto toliko njemu posvečenih src. Zato naj kliče nebeške Serafine, da bi po noči namesto njega častili presveti Zakrament. Predno se vleže, naj v duhu moli, rekoč: Spim, pa moje srce čuje v Srcu moje največje dobrote. Če se po noči zbudi, naj se pridruži z duhom in srcem nebeškim duhovom, katere je mesto sebe pustil pred zakramentom. Pri jutranji molitvi naj svojo ljubezen ponovi in naj ga prosi, da bi v srcih vseh tistih, ki ga premalo ljubijo, vžgal ogenj svoje ljubezni, zato

naj večkrat reče: O ljubeznivo Srce, daj nam iz ljubezni do tebe goreti zdaj in vekomaj. Ljubeči naj se vadi natančno, zvesto in goreče opravljati splošne in sleherne pobožnosti.

Vodilo.

Nobeden ne pride v sveto kraljestvo, če ga večna ljubezen sama ne spremlja tje gori. O sladko Srce Jezusovo! daj, da te zmiraj bolj in bolj ljubim.

Molitev.

O presv. Srce Jezusovo, ti ljubezen, in katero vžgat si na zemljo prišel, in da bi jo vsem ljudem dodelil, tako srčno želiš, o stôri vendar, da naša srca v tako lepem plamenu tvoje ljubezni gorijo. In ti, o Marija! izvoljena Božjo ljubezen v svojem naročji nositi, k tebi, o mati lepe ljubezni, pribežim, da tudi v mojem srcu ogenj nebeški vžgeš. In ker Jezusa nikdar ne morem prav ljubiti, predno od ljubezni do tebe ne gorim, zato te prosim pred vsem za to srečno ljubezen do tebe, o predraga mati. Če uslišiš to mojo prošnjo, so spolnjene vse moje želje.

Patron.

Za posebno pomočnico naj si izvoli ljubeči sveto Terezijo, prosi naj to sveto

devico za iskrico tiste goreče ljubezni, katera je v njenem srcu neprenehoma gorela, da bi s toliko gorečnostjo to opravilo končal. Môli: Oče naš... Češčena Marijo... Čast bodi.

Peto opravilo.

Učenec.

Učenec presv. Srca naj posebno pazi na sveta vdihovanja, s katerimi mu Bog pri notranji molitvi pred svetim Zakramentom milostljivo na srce govori, in naj te tudi natanko spolnjuje. Večkrat po dnevu naj pribeži v presveto Srce, da bi se tam kot v nebeški šoli učil prave Božje ljubezni, katera stori, da pozabimo nečimernost tega sveta. Zato naj večkrat vzdihne k Božjemu Učeniku, da bi mogel njegov Božji glas slišati in naj ponovi vzdihljeje: „Gospod, uči me moliti in tebe iz vsega srca ljubiti!“ Tudi naj včasih premišljuje, če je ravnal po Božjem navdihovanju, in če najde, da je bil premalo pazljiv, naj skesan prosi odpuščanja in naj zanaprej natančno pokorščino obljubi. Ob jednom naj se pridruži Kerubinom, da bi bil ž njimi deležen one svetlobe in luči, s katero jih obdaja presv. Jezusovo Srce.

Pri obiskovanju presv. Zakramenta naj prosi Božjega Učenika, da bi toliko zmotenim luč svoje milosti dodelil in jih k spoznanju resnice pripeljal. Zato naj moli: „Pridi, stvarnik, Božji Duh“ — ali pa sedem Očenašev, da bi za-se in za druge sprosil sedem darov svetega Duha. Učenec naj se posebno vadi zbrana duha biti in molčati, ali se vsaj ogibati vsacega nepotrebneega govorjenja.

Vodilo.

Kolikor skrbnejše kdo molči, s toliko večjim veseljem ga bode nebeški Učenik podučeval, sam pa bo toliko lažje njegov nauk razumel in spolnoval, namreč krotkost in ponižnost. O sladko Srce Jezusovo! daj da te zmiraj bolj in bolj ljubim.

Molitev.

O božji Učenik! ki si me za svojega učenca hotel sprejeti, ti poznaš mojo veliko nevednost v Božjih rečeh, veš, s kakošno temoto razburjene strasti obdajajo mojo pamet in kako potrebujem tvojega nauka. O poduči me v svoji sveti volji, odpri moje srce, da bo sprejelo tvoja vdihovanja, in spreobrne vse tiste nesrečne, ki se ustavljajo tvoji resnici. In ti, Marija, me uči! kaj naj storim, da se mi odpre Srce.

Patron

učencu naj je sv. Janez evangelist. Njega naj si prizadeva posnemati v zvestobi do Božjega Učenika in njemu v čast naj moli: Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

Šesto opravilo.

Darujoči.

Kdor ima to opravilo, naj precej v zoru samega sebe velikodušno daruje in naj je pripravljen, vse storiti, kar Bogu dopade, da bo potolažil njegovo pravično jezo in naj daruje samega sebe s tisto daritvijo, katero je Jezus na križu opravil in katera se vsak dan na naših oltarjih ponavlja. Pri obiskovanji presv. Zakra-
menta in pri sveti maši naj daruje ne-
beškemu Očetu po rokah angeljskih mo-
čij presv. Srce njegovega Sina, da bi
toliko lažje od njega sprosil usmiljenja
revnim grešnikom. To gorečnost, s ka-
tero si prizadeva revne grešnike z Božjo
pravico spraviti, naj ponovi vsak petek;
vsak dan pa naj presv. Srce Jezusovo
časti s tem, da se mu vnovič daruje.

Darujoči naj se vadi v krščanskem zata-
jevanju in naj si zmiraj prizadeva, v svo-
jem srcu hudo nagnjenje krotiti in svojim
počutkom odreči tudi dovoljeno veselje.

Vodilo.

Ljubezen do Boga olajša tudi še tako težko zatajevanje. Zdihljej: O sladko Srce Jezusovo daj, da te ljubim zmiraj bolj in bolj.

Molitev.

O ljubeznjivi Jezus, ki si se iz prevelike ljubezni v presv. Zakramentu nam daroval, in iz tabernakeljna s sladkimi vzemi svoje ljubezni sebi posvečene duše na-se vlečeš, da bi se v njih še daroval: O, potegni tudi na - se moje otrpno srce, vzemi ga za svojo lastnino, daj mu vsaj jedenkrat prav spoznati, da tebi služiti se pravi gospodovati, da se odpové vsem nečimernostim tega sveta, da se ti popolnoma posveti in postane žgavni dar, katerega sežge ogenj tvoje ljubezni v večjo čast nebeškega Očeta in v zveličanje ubogih grešnikov. In ti, o Marija, ki si za Jezusom najpopolnejši dar pred Božjim obličjem, dodeli mi spoznati, kakova čast da je, tebe v tem darovanji posnemati, da tukaj na zemlji nič drugega ne želim in po nič drugem ne hrepenim, kakor da tebi in tvojemu Božjemu Sinu dopadem in svoje zgubljene brate na pot življenja pripeljem.

Patron

za to opravilo naj bo sv. Alojzij, ki je v svoji goreči ljubezni do Boga tako lepo dišeča žgavna daritev v čast Božjo. Njega naj tedaj darujoči na pomoč kliče, da bo darovanje Bogu dopadlo, in naj moli Oče naš... Češčena Marijo... Čast bodi Bogu...

Sedmo opravilo.

Služabnik.

Zvesti služabnik presv. Srca stavi svojo največjo čast v to, da nosi verige tiste nežne ljubezni, katera je nebeškega Gospoda naredila prostovoljnega jetnika v tabernakeljnu. Vsako uro po dnevu naj ponovi tisto odkritosrčno podložnost, katero je obljubil Srcu Jezusovemu kot svojemu zapovedovalcu, in naj reče s kraljevim prerokom: „O Gospod, jaz sem tvoj hlapec! tvoj hlapec sem in sin tvoje dekle.“ Da presv. Srcu to udanost v dejanju pokaže, naj v vseh rečeh svojo voljo podvrže Božji volji. Prepričan, da Jezus nima večjega hrepenenja na naših oltarjih, kakor v svetem obhajilu samega sebe dati našim dušam, naj daruje pri obiskovanju sv. Zakramenta vsa dobra dela v ta namen, da bo od njega izprosil, naj bi ljudje presv. Zakrament večkrat prejeli, da bi obrodil v srcih vseh tistih zveličavni sad,

kateri ima svoje korenine v sladkem studencu. S prisrčno molitvijo naj si prizadeva višje angelje nakloniti, da mu pri tem opravilu pomagajo, da k tej svatbigostov privabijo in s svatovsko obleko kinčajo. Môli: Oče naš.. Češčena Marijo.. Čast bodi.. Posebna čednost služabnika naj je natančno spolnovanje Božjih navdihov.

Vodilo.

Presv. Srcu Jezusovemu služiti se pravi kraljevati, v njem živeti je največja sreča in v njem umreti je jedino naše hrepenenje. Zdihljej: Osladko Srce Jezusovo! daj, da te zmiraj bolj in bolj ljubim.

Molitev.

O preljubeznjivo Srce Jezusovo! iz velike ljubezni si se tako ponižal, da si hotel v presv. Zakramentu celo služabnik svojih stvari postati! Kdaj bo vendar tista srečna ura prišla, da bom, presunjen od tolike ljubezni se odpovedal vsacemu drugemu srcu in bom le tebi služil, ki si naš najboljši Gospod! Ti sam, o Jezus, moreš to storiti. Skaži tudi mojemu srcu moč svojega gospodstva, kateremu se nič ustavlja ne more, in raztrgaj sramotne verige, katere me vežejo na moje samoljubje. Vzemi me popolnoma v svojo lastnino, daj mi vsaj okusiti, kako sladko je

tebi služiti, in če je mogoče, omeči vse ljudi, da se tvoji sladki službi posveté! In ti, o Marija, ki si bila najvrednejša dekla svojega Gospoda, daj mi spoznati, kako šna sladkost je skrita v Božji službi! Usliši mojo prošnjo, o mogočna Gospa! in jaz hočem ostati tvoj zvesti služabnik do smrti.

Patron

služabniku naj bode sv. Jožef, Marijin ženin, čegar zvestobo v spolnovanju Božje volje naj posnema. Njega naj prosi pomoči, da opravlja zvesto svojo službo. Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

Osmo opravilo.

Proseči.

Kdor ima to opravilo, naj si prizadeva svojo vero na neskončno zasluženje presvetega Srca oživiti in naj ga neprenehoma daruje nebeškemu Očetu, najprej za-se, potem pa za tiste, ki so v dušni ali telesni nevarnosti. Posebno pa naj Bogu priporoči umirajoče in duše v vicah, zlasti tiste, ki so v svojem življenju presv. Srce Jezusovo in Marijino pobožno častili. Naj vsaj nekaj trenutkov premišljuje na Oljski gori v molitev zatopljenega Jezusa in naj se uči od njega, kako goreče je treba moliti. Prosi naj ponižno angelje, posebno angelja varha, da ga spremlja pri obisko-

vanju sv. Zakramenta ter njegove molitve in njegova dobra dela donaša Božjemu veličastvu v blagor družbenikov in v tolažbo duš v vicah. V ljubezni do bližnjega in v ponižnosti naj se vadi proseči.

Vodilo.

Z molitvijo in ponižnostjo se vse zadobi. Bog nam je besedo dal, katero gotovo spolni: „Prositate, in bote prejeli.“ (Jan. 16, 21.) „Ponižnim dajesvojo milost.“ (Jak. 5, 6.) Zdihljej: O sladko Srce Jezusovo! daj, da te zmiraj bolj in bolj ljubim.

Molitev.

O preljubeznjivi Jezus, neusahljivi studenec milosti, ki tako močno hrepeniš, nam svoje nebeške darove deliti, in si tudi večkrat potožil svoji služabnici Marjeti Alakok, da te kristijani tako malomarno prosijo milosti, ter si ji razodel, da tvojemu Srcu ni mogoče, jih za-se ohraniti, da bi jih zvestim služabnikom ne delil, poglej vsaj, moja največja dobrota, kako zelo potrebujem tvoje pomoči, in usliši ponižno molitev, katero ti za tvojo dušo daruje tvoj najnižji služabnik. Vlij v moje srce duha molitve in ne daj, da bi nehal prositi, dokler nisem dosegel stanovitosti do

konca. In ker se tvoje prošnje, o Marija, vselej uslišijo, prosi na vso moč, da Bog usliši tudi mene. Sprosi umirajočim pravo kesanje, grešnikom pravo poboljšanje, dušam v vicaah pa rešenje; bodi tudi, o ljuba mati! naše pribežališče v življenju, naše upanje v smrti.

Patron

naj je sv. Stanislav Kostka, čegar gorečnost v službi Božji in posebno pri spolnovanju svojega opravila naj ga proseči pošnema. Oče naš... Češčena Marija... Čast bodi...

Deveto opravilo.

Goreči.

Naj si skrbno prizadeva, čast presvete Srca pospeševati, posebno s tem, da svoje sobrate k popolnosti napeljuje. Zato naj kliče na pomoč angelje, posebno poglavarstva, da bi se po njih priprošnji presv. Srce Jezusovo po vseh delih sveta spoznavalo in častilo, da bi zadostili, kar neverniki zanemarijo.

Pri obiskovanju presv. Zakramenta naj si gorečnik prizadeva, Božje Srce kolikor je mogoče odškodovati zato, ker ga ljudje z mlačnostjo in mrzloto tako pogosto žalijo. Prav iz tega namena naj obuja veliko hrepenenje, sveto ob-

hajilo prejeti in nebeškemu Odrešeniku z gorečo pripravo veselje napraviti. Po svetem obhajilu pa naj ga tudi ponižno prosi odpuščanja, da so on sam in družbeniki tako zanikarno opravili svojo dolžnost. Posebno naj se vadi s sveto gorečnostjo in z veliko modrostjo zatirati razžaljenja, katera pretijo presvetemu Srcu, in naj ne zamudi nobene prilžnosti, da bi druge z besedo in z zgledom spodbujal, častiti presv. Srce. Nebeški Zveličar je prihranil veliko milostij za tistega, ki to pobožnost razširja, in njegovo ime se ne bo nikdar zbrisalo iz Srca Jezusovega. Kdor zares ljubi, nikakor ne more prenašati, da bi drugi to zaničevali, kar on ljubi. Kjer ni gorečnosti, pravi sv. Avguštin, tam tudi ni ljubezni! Zdihljej: O sladko Srce Jezusovo! daj, da te zmiraj bolj in bolj ljubim.

Molitev.

O preljubeznjivi Jezus! če premišljujem gorečnost, katero si skazal pri vsakem delu za čast nebeškega Očeta, se pač moram sramovati svoje lenobe pri pospeševanju časti presv. Srca. To je le preočitno znamenje, da te prav malo ljubim. O stôri, da te ljubim z gorečo ljubeznijo, s tako ljubeznijo, katera noče

v srcu skrita biti, ampak svoj plamen na vse strani razširja, da vžge srca vseh ljudij. In ti, o Marija! ki si, vsa goreča za Božjo čast, svojega sina dala v smrt, sprosi vsaj tudi meni toliko gorečnost, da v vseh svojih besedah in dejanjih nič družega ne iščem, kakor Božjo čast, da vendar vsaj nekoliko popravim mrzlotu tistih, katerim ni mar češčenje in ljubezen nebeškega Očeta. Usliši, preljubeznjiva mati! mojo prošnjo. To zaplljivo pričakujem od tvojega Srca.

Patron.

Zavetnik temu opravilu bodi sveti Frančišek Ksaverij, čegar gorečnost za zveličanje duš naj posnema posebno tisti, kdor ima to opravilo. Njega naj kliče na pomoč, da svojo službo prav opravlja in moli: Oče naš... Češčena Marijo... Čast bodi...

S pismom 18. sušca 1864 so sv. oče Pij IX. podelili te-le odpustke za deset let vsem udom apostoljstva molitve, ki lepo pobožnost devetih opravil presvetega Srca opravijo: 1. Odpustek 7 let in 7krat po 40 dni, kolikorkrat opravijo odkazano opravilo. 2. Popolni odpustek jedenkrat v mesecu, če vsaki dan v mesecu svoje opravilo opravijo in sveti Zakrament prejmejo in za odpustke molijo.

